

Hrvatska banka za obnovu i razvitak

Sektor pravnih poslova i nabave

**Direkcija pravne podrške posebnom financiranju i
naplati potraživanja**

Odjel pravne podrške naplati potraživanja

Zagreb, 19.04.2022. godine

TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU

Dr. I. Lebovića 42
43 000 BJELOVAR

Posl.br. 1 St-707/2019

Vjerovnik: **HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK,**
Zagreb, Strossmayerov trg 9, OIB: 26702280390 (dalje u tekstu HBOR ili
vjerovnik)

Stečajni dužnik: **PAPIRNATI AVION d.o.o. za trgovinu i usluge, u stečaju**
Zagreb, Dedići 61A, OIB 80291613150

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

**Protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
od 28.02.2022. godine 52 PŽ-630/2022-2**

I.

HBOR kao razlučni i stečajni vjerovnik u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom PAPIRNATI AVION d.o.o., Zagreb, Dedići 61A, OIB: 80291613150, koji se pod poslovnim brojem 1 St-707/2019 vodi pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru, u roku od 30 dana od dana dostave drugostupanjske odluke, podnosi ovaj Prijedlog za dopuštenje revizije protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 28.02.2022. godine (objavljen na e-Oglasnoj ploči sudova 21.03.2022. godine), posl.br. 52 PŽ-630/2022-2, kojim je odbijena žalba HBOR-a kao neosnovana i potvrđeno Rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj St-707/2019-91 od 11.01.2022. u pobijanoj točki I./2.

Ovaj Prijedlog za dopuštenje revizije, HBOR podnosi temeljem stavka 1. članka 385. Zakona o parničnom postupku (Službeni list SFRJ 4/1977, 36/1977, 36/1980, 6/1980, 69/1982, 43/1982, 58/1984, 74/1987, 57/1989, 20/1990, 27/1990, 35/1991, Narodne novine 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019 dalje u tekstu: ZPP), a u vezi sa stavkom 8. člankom 19. Stečajnog zakona (Narodne novine 71/2015 i 104/2017 i 36/2022; dalje u tekstu: SZ), radi rješavanja pravnog pitanja koje je važno za odluku u sporu i za osiguravanje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu.

II.

Kako je i navedeno u prethodnoj točki, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je Rješenjem od 28.02.2022. godine odbio kao neosnovanu žalbu vjerovnika HBOR-a i potvrdio rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj St-707/2019-91 od 11.01.2022. godine u pobijanoj točki I./2 kojim je sud odlučio o namirenju HBOR-a kao razlučnog vjerovnika prvoga reda u iznosu od 210.697,64 kn navodeći:

2.iznosom od 210.697,64 kuna u cijelosti se namiruje razlučni vjerovnik Hrvatska banka za obnovu i razvitak Zagreb.

Iz obrazloženja Rješenja o diobi i namirenju vidljivo je da je sud postupao isključivo sukladno obračunu troškova stečajnog upravitelja od 15.09.2021. godine u kojem je bio sadržan i prijedlog za diobu stečajne mase, te nadalje utvrdio da nitko od vjerovnika do ročišta na taj prijedlog nije stavio prigovor.

Takvim postupanjem HBOR-ova tražbina nije u cijelosti namirena s obzirom da predviđeni iznos namirenja predstavlja iznos naveden u prijavi potraživanja, a od otvaranja stečajnog postupka odnosno od 16.01.2020. godine do ročišta za diobu proteklo je 10 mjeseci i za to vrijeme tekle su zatezne kamate koje su na dan namirenja ukupno iznosile 17.243,74 kn, a sud je opisanim postupanjem prilikom donošenja Rješenja o diobi kupovine i namirenju zanemario iznos zakonskih zateznih kamata koje na iznos glavnice i ugovornih zateznih kamata teku od dana otvaranja stečajnog postupka pa do dana namirenja u predmetnom stečajnom postupku.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske smatra da je žalba HBOR-a neosnovana i potvrđuje da je prvostupanjski sud pravilno postupio kada je odlučio da se HBOR-u kao razlučnom vjerovniku koji se prvi namiruje namiri samo prijavljeni iznos tražbine te da sud nije dužan voditi računa o zakonskim zateznim kamata nakon otvaranja stečajnog postupka niti je za to nadležan te da se ne može naknadno zahtijevati isplata zateznih kamata.

Nadalje, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u obrazloženju svoje odluke navodi da je prijava tražbine vjerovnika „pomalo zbunjujuća“ te da HBOR kao razlučni vjerovnik nije niti trebao obavijestiti sud o razlučnom pravu te da o vjerovniku ovisi da li će tražiti manji iznos od onog iznosa koji je osiguran založnim pravom na nekretnini.

III.

HBOR ističe da je sukladno odredbama SZ-a na propisanom obrascu prijavio potraživanje prema stečajnom dužniku te sve navode opravdao potrebnom dokumentacijom, posebno visinu tražbine za koju je dostavio Izvadak iz poslovnih knjiga na dan otvaranja stečajnog postupka koja mu je u tom iznosu i utvrđena.

U propisanom obrascu nije niti predviđeno da vjerovnik navodi iznose zateznih kamata nakon otvaranja stečajnog postupka, a koje vjerovnik prilikom namirenja ima pravo naplatiti od stečajnog dužnika.

Sud je prilikom donošenja odluke isključivo postupao prema prijedlogu diobe stečajnog upravitelja koji je zanemario vjerovnikovo pravo na zatezne kamate nakon otvaranja stečajnog postupka, a ne na temelju stanja u zemljišnim knjigama i stanja spisa kako je to propisano čl. 124. Ovršnog zakona na koju se i sam poziva.

Iz spisa jasno proizlazi da se HBOR-ova tražbina po osnovi Ugovora o kreditu broj DPOC-D-71/2013 od dana 10.12.2013. godine na dan otvaranja stečaja sastojala od dospjele glavnice u iznosu od 136.488,00 kn, dospjele ugovorne kamate u iznosu od 31.041,68 kn, dospjele zatezne kamate u iznosu od 34.507,29 kn te troškova u iznosu od 8.660,67 kn.

S obzirom da su odredbe Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 78/15, 29/18 i 126/21; dalje u tekstu: ZOO) vezano uz zatezne kamate prinudne naravi, te stranke ne mogu slobodno odlučivati da li će ih uzeti u obzir kod izračuna svog potraživanja ili ne, vjerovnik se pita da li je sud doista postupio u konkretnom slučaju prema stanju u spisu te važećim zakonskim propisima i iz kojeg razloga nije nadležan i obvezan voditi računa o obračunu zakonskih zateznih kamata kako to navodi Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. Izostanak primjene prisilnog propisa opravdava se činjenicom ne postupanja vjerovnika (ne dolaskom na ročište), premda Rješenje o namirenju i diobi nije u skladu s prislinim propisima Republike Hrvatske.

Obrazloženje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske:

“Odredbe o zateznim kamata prinudne su naravi, stoga stranke ne mogu isključiti njihovu primjenu. Stranke se jedino mogu sporazumjeti o visini stope zateznih kamata u skladu s odredbama čl. 29. st. 3. ZOO-a, a vjerovnik može s dužnikom sklopiti sporazum o otpustu zateznih kamata, ali tek nakon što je zbog dužnikova zakašnjenja nastala obveza plaćanja kamata.”

Rješenje Visokog trgovačkog suda RH broj Pž-492/13 od 9.03.2016. godine

„Naime, pravilno je stajalište prvostupanjskog suda da obveza plaćanja zateznih kamata nije ugovorna obveza, već je to zakonska obveza koja proizlazi iz čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO) i da bi stoga bile ništetne ugovorne odredbe kojima bi stranke isključile pravo vjerovnika na zatezne kamate. Naime, odredba čl. 29. st. 1. ZOO-a kojom je propisano pravo vjerovnika na zatezne kamate u slučaju zakašnjenja dužnika s ispunjenjem svoje obveze je prisilna zakonska norma.”

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-8037/14, od 1.12.2016.

IV.

S obzirom na sve navedeno vjerovnik sljedeće pravno pitanje smatra važnim za odluku u konkretnom stečajnom postupku postupku kao i za osiguravanje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu:

Da li je sud, u slučaju da vjerovnik ne pristupi ročištu za diobu i ne dostavi stanje potraživanja koje ima prema stečajnom dužniku na dan održavanja tog ročišta, dužan temeljem čl. 124 Ovršnog zakona iz stanja spisa u kojem je tražbina opisana, obračunati tzv. „procesne“ zatezne kamate na prijavljenu tražbinu vjerovnika, koje teku od dana otvaranja stečajnog postupka pa do dana namirenja s obzirom da se radi o prisilnom propisu iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima?

Postavljeno pitanje važno je za osiguravanje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu iz razloga što svaki vjerovnik u stečajnom postupku na propisanom obrascu prijavljuje tražbinu u stečajni postupak te je iz svakog stečajnog spisa vidljiva visina vjerovnikovog potraživanja. Postupanjem suda isključivo temeljem obračuna i/ili prijedloga diobe stečajnog upravitelja, a ne prema stanju spisa i odgovarajuće primjene propisa može dovesti, kao i u konkretnom slučaju, do pogrešne diobe stečajne mase vjerovnicima i dovesti u pitanje pravo na namirenje vjerovnikove tražbine iz stečajne mase.

Ukoliko je obveza plaćanja zatezne kamate prisilne naravi, ista se odnosi i na dužnika u stečajnom postupku, te ukoliko je stečajni upravitelj propustio obračunati zakonsku kamatu od otvaranja stečajnog postupka, a vjerovnik nije pristupio ročištu, sud koji vodi postupak je onaj koji treba postupiti sukladno važećim zakonskim propisima i brinuti se o njihovoj provedbi.

V.

Vjerovnik smatra da je navedeno pitanje bitno, ne samo za rješavanje pitanja diobe i namirenja u konkretnom stečajnom postupku, nego da je isto bitno za jedinstvenu primjenu odredbi zakona i ravnopravnog položaja svih vjerovnika tijekom stečajnog postupka te predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da dopusti reviziju protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. 52 PŽ-630/2022-2 od 08.03.2021. godine.

Za Vjerovnika:

Ivana Lokas, dipl.iur.

Dokazi:

Opća punomoć za zastupanje;

Uvjerenje o položenom pravosudnom ispitu Ministarstva pravosuđa te

Vjenčani list;

Uvid stečajni spis;

Rješenje o diobi namirenju Trgovačkog suda u Bjelovaru od 11.01.2022. godine;

Žalba na Rješenje o diobi i namirenju Trgovačkog suda u Bjelovaru od 21.01.2022. godine;

Rešenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od

Rješenje Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-492/13 od 9.03.2016. godine

Odluka Visokog trgovačkog suda RH, PŽ-8037/14, od 1.12.2016. godine